

๑๖๒

มาตรา ๑๑๕ จำนวนเงินอื่นที่ส่งไปนั้น จะชำระเป็นเงินจำนวน
เท่าไร ฤ็เป็นเงินรายปีก็ได้สุดแล้วแต่จะตกลงกันระหว่างคู่สัญญา

มาตรา ๑๑๖ ถ้าผู้เอาประกันภัยมิได้เป็นผู้รับประโยชน์เองด้วยหรือ
ผู้เอาประกันภัยข้อมมีสิทธิที่จะโอนประโยชน์ แห่งสัญญาให้แก่บุคคล
อีกคนหนึ่งได้ เว้นแต่จะได้ส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้รับ
ประโยชน์ไปแล้ว และผู้รับประโยชน์ได้บอกกล่าวเป็นหนังสือไปยัง
ผู้รับประกันภัยแล้ว ว่าตนจำนงจะถือเอาประโยชน์แห่งสัญญานั้น

มาตรา ๑๑๗ ในกรณีเพิกถอนสัญญาตามความในมาตรา ๑๑๕
ผู้รับประกันภัยต้องคืนเงินให้แก่ผู้เอาประกันภัย ฤ็ทายาทของผู้นั้น
เป็นค่าไถ่ถอนกรมธรรม์ประกันภัย

มาตรา ๑๑๘ การใช้เงินอาศัยเหตุความทรงชีพ ฤ็มรดกของ
บุคคลผู้ใด แม้ได้ตกลงอายุขางบุคคลผู้นั้นไว้ก็ลาตเคลื่อนไม่ถูกต้อง
ยกเว้นเหตุให้ได้กำหนดจำนวนเบี้ยประกันภัยไว้ต่ำหรือ ท่านให้ลดจำนวน
เงินอื่นผู้รับประกันภัยจะพึงต้องใช้นั้นลงตามส่วน

๑๖๓

แต่ตอนนั้นคดีก็สู้รบประกันกับพิศุจน์ได้ว่าในขณะที่ทำสัญญาใน
อายุที่ถูกต้องแท้จริงอยู่นอกจำกัศอัครตามทางคำปรกคิของเขมาแล้ว ท่าน
ว่าสัญญานั้นเป็นโมฆะ

มาตรา ๑๑๑๕ ผู้เอาประกันกับชอบที่จะเลิกสัญญาประกันกับเสีย
ในเวลาใด ๆ ก็ได้ด้วยการไม่ส่งเบี้ยประกันกับต่อไป ถ้าและได้ส่ง
เบี้ยประกันกับมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีไซ้ ท่านว่าผู้เอาประกันกับชอบ
ที่จะได้รับเงินค่าเวนคืนกรมธรรม์ประกันกับ ญารับกรมธรรม์ไซ้เงิน
สำเร็จจากผู้รับประกันกับ

มาตรา ๑๑๒๐ เมื่อใดจะต้องใช้จำนวนเงินในเหตุมรณของบุคคล
คนหนึ่งคนใด ท่านว่าผู้รับประกันกับจำต้องใช้เงินนั้นในเมื่อมรณกับ
อันนั้นเกิดขึ้น เว้นแต่

(๑) บุคคลผู้นั้นได้กระทำ อหัตวินิบาดด้วยใจสมัครภายในปีหนึ่ง
นับแต่วันทำสัญญา ฤ

(๒) บุคคลผู้นั้นถูกผู้รับประกันกับฆ่าตายโดยเจตนา
ในกรณีนี้ ๒ นี้ ท่านว่าผู้รับประกันกับจำต้องใช้เงินค่าไถ่ถอนกรม
ธรรม์ให้แก่ผู้เอาประกันกับ ฤให้แก่ทายาทของผู้นั้น